

Redacția:
Strada Beriului Nr. 2.

Toate manuscrisurile ce privesc conținutul foii sunt a se adresa redacției.

Manuscrisurile nu se înapoiază — Epistolele nefrancate nu se primesc.

Un număr costă 16 bani.

ACTIVITATEA

Foaie politică, economică, socială și literară.

Administrația:
Strada Beriului Nr. 2.

Prețul de abonament:
pe an 8 cor., pe 1/3 de an 4 cor., pe trei luni 2 cor.

Pentru România și străinătate:
Pe an 20 franci.

Inserțiunile se acordează conform tarifului obicinuit.

EDITOR ȘI PROPRIETAR:

DR. AUREL MUNTEANU

Apare în fiecare Joi.

REDACTOR RESPONSABIL:

LAURIAN BERCIAN

Indușmănierea noastră.

Pe toți Românii cari se interesează sincer de mersul lucrurilor noastre atât național-politice cât și sociale, trebuie să-i cuprindă o adâncă durere, văzând cum se tratează în ziaristica noastră principiile cele mai cardinale politice, și cum trec ziaristii noștri cu o ușurătate ne mai pomenită la alte neamuri, peste efluxurile bolnăvicioase a vieții noastre sociale și economice.

Noi nu suferim de grandomania, noi nu afirmăm că părerile, ba nici chiar, că doar convingerile noastre sunt infalibile; nu, Doamne păzește.

Dar după puterile noastre, sulevând oare-care principiu, arătăm publicului motivele cari ne îndeamnă să lucrăm în direcțiunea, ce a luat modestul nostru ziar.

Bărbații noștri conducători, mai înainte cu aproape treizeci de ani, doar n'au decretat pasivitatea pentru totdeauna, și fără considerare la urmările ce va avea?!?

Ei în bună credință au lucrat; dar dacă fericitul George Barițiu ar fi între noi, și ar vedea starea noastră miserabilă în care ne aflăm, ar vedea cum s'a demoralizat poporul nostru dat pradă candidaților de deputați neromâni; dacă ar vedea cum cel mai disciplinat și mai mare cerc electoral al Caraș-Severinului, care sub generalul Doda, până nu ne copleșise pasivitatea, vota întreg pentru candidații naționali; cei 7000 de alegători, înainte de era pasivității, la toate alegerile dietale au dat probe strălucite, că poporul nostru dacă are conducători conștiințioși are simț de datorință și priceperea recerută pentru cerințele noastre naționale! — apoi el ar fi primul luptător pentru abandonarea tacticii de-sastruoasă de până acum.

Se cerce azi un candidat național în acel cerc, și se va convinge, că pasivitatea ce stricăciune oribilă a produs în moralul alegătorilor, cari sub era activității erau atât de conștii de datorințele lor!

Numai cine nu vrea, nu vede cauza acestei schimbări dureroase!

Este adevărat, că legea electorală și arondarea tendențioasă a cercurilor electorale ne-a făcut foarte grea lupta constituțională.

Este adevărat, că s'au făcut presiuni și corupțiuni peste măsură mari, la alegerile dietale.

Dar o națiune conștie de drepturile sale, o națiune, care simte în sine putere de reacțiune constituțională, și are ambițiunea nobilă ca să nu des-pereze în fața greutăților intim-pinate, nu-i iertat să se dea legată adversarilor politici, nedând măcar nici cel mai mic semn de viață!

Fiind poporul nostru în trecut părăsit de inteligență în cele electorale, lipsând dar disciplina recerută, și noi credem, că deocamdată nu putem conta la un rezultat splendid; ba dacă se vor face alegerile cu corupțiuni și baionete, credem că nu vor reuși mai mulți de 2—3—4 deputați naționali.

Aceasta însă se ne ne descurageze; că nu va putea zice nimeni, că din vina noastră sunt puțini în parlament.

E vorba numai să fie cei 2—3 reprezentanți ai cauzei noastre, bărbați întregi, să arete acolo pe câmpul luptei constituționale, în parlament, că pen-tru-ce sunt ei așa puțini!

Dar nu vor fi puțini, pentru-că, dacă vor reprezenta acei 2—3 bărbați toate interesele noastre naționale cu toată demnitatea și din toate răspunerile lor morale, dacă nu vor scăpa nici pe un moment dinaintea ochilor, scopul măreț în al cărui serviciu stau, dacă vor avea și capabilitatea și voința unor deputați adevărați naționali, — atunci ei nu vor fi singuri, nu vor fi puțini, că lumea întreagă va ști, va ști și Majestatea Sa și guvernul, că la spatele lor stau peste 3 milioane de Români!

Apoi să vedeți, Domnilor activiști! ba să vedem cu toții rezultatul moral!

Să vedem apoi la alegerile ce vor urma, că oare poporul nostru trezit din amorțală, va mai fi unealta oarbă a acelor candidați străini, cari l-au cumpărat până acum ca pe o marfă miserabilă?

Dacă poporul nostru nici atunci nu s'a schimba, atunci apoi nu merită o soartă mai bună!

Da, poporul se va schimba, dacă inteligența nu-l va amăgi cu bunătățile (!) pasivității; să ne ferim cu toții de păcatul amăgirii iubitelui nostru popor!

Să nu fim »pasiviști« în fața nimicirii ce ne amenință, — numai pen-tru-că cu pasivitatea, n'avem nimic de-a lucra!

Ziarele noastre n'au fost în stare a combate nici un singur motiv adus de noi pentru schimbarea tacticii, ci se pun pe un piedestal ridicol de înalt (!) zicând, că argumentele noastre nu le iau în serios.

Vedem că nu, dar ne doare, pen-tru-că numai oameni fără de inimă, fără de sincer interes sunt în stare, să nu trateze serios asupra unei chestii vitale pentru națiunea noastră.

În cele sociale tot acea ținută ne-explicabilă o aflăm.

În numărul precedent un acționar a arătat cu date a mână, ce daune s'au cauzat unui institut de bani (»Ardeleana«) prin ceva manipulație de clică.

»Tribuna« timbrează acel articol de: »personalitate«!

E bine, dlor dela »Tribuna«, de unde știți D-voastră că cele scrise despre scandaloasa ocărnuire nu sunt drepte? când cei atacați nici cu o silabă n'au desmintit? ori și D-voastră credeți că tuturor abuzurilor le trebuie dat curs liber în lucrurile românești?

Aceasta-i datorința ziaristicii noastre?

Da, d-lor, cu astfel de teorii perverse ne-am indușmănit și ne vom indușmăni și mai mult!

Congrua.

Cu finea anului 1900 aproape toți preoții s'au împărțit de ajutorul bănesc al statului, pus în vedere prin articolul de lege XIV din 1898.

Credem a fi sosit timpul deci, ca să ne pronunțăm și asupra ținutei preoților cari se împărțesc de acel ajutor, mai vârtos că inarticularea în lege a întregirii salariilor preoțesti dela stat au fost produs, la timpul său, multe nedumeriri.

Afirmăm însă, că deși întregirea aceasta s'au făcut fără de a o reclama noi, totuși, după starea materială slabă în care ne aflăm, prinde bine tuturor.

Din acest punct de vedere privită dotațiunea dela stat este o bine-facere pentru preoțime, și dacă legea aceasta se va executa în viitor într'un mod convenabil așteptărilor legitime ale forurilor superioare bisericesti, atunci și preoții vor fi recunoscători.

Noi nu avem temere de nici un fel de primejdie națională, pe câtă vreme preoțimea va fi conștie de chemarea sa sublimă de a educa și moraliza poporul de sub păstorirea sa, pentru că interesele clerului rămân și mai pe departe legate de popor, iar legătura acestuia către preot va crește și mai mult când va vedea că păstorii săi sufletesc și în privința materială, va fi cel dintâiu în comuna sa.

Trebuie să ținem cont de aceasta astăzi, când, cu durere trebuie să constatăm că: interesele materiale copleșesc idealul și morala peste tot.

Jertfele ce se recer la susținerea așezămintelor bisericesti-școlare se demeață în foarte multe locuri din partea poporului, din cauza prea multelor sarcini de tot felul; preotul adeseori vine în conflict cu poporul, eară inteligența noastră este certată și sfâșiată, în partidă și clici, aproape în toate orașele.

Și când vedem totuși că, câți chemați și nechemăți toți își iau refugiul la popor, și unii îl trag în dreapta alții în stânga, cu scop de a trăi mai comod dela el: atunci, în locul întâiu, preoțimeii îi sucumbe dreptul și datorința de a nu-l lăsa să fie exploatat de cei nechemăți, ci a-i arăta calea cea mântuitoare.

Mijlocul cel mai potrivit este fără îndoielă: educarea lui mai temeinică, luminarea lui de a ajunge mai cu înlesnire la bună stare și independență.

Spre acest scop trebuie să se pretindă dela stat mai multă considerare, eară pentru aceasta avem lipsă de preoți harnici, pricepuți și independenți!

Creșterea dar' cu insistență sporirea clerului luminat, disciplinarea celor neglijenți și delăturarea celor necapabili. Dorim ca fețele bisericesti și autoritățile de sus și până jos să fie respectate, și ofensele publice obicinuite la noi

ca la nimenea alții, să se sisteze! Să învățăm și să ne dedăm a ne respecta mai întâiu noi între noi, dacă voim să fim respectați și din partea celor străini!

Așteptăm dela fie-care preot: firmitate de caracter, vederi libere, independență, și mai presus de toate: activitate pentru întărirea simțului religios al poporului prin o școală bună și sănătoasă!

Clerului nu-i servește de interes de a trăi în dușmănie cu autoritățile statului, nici de a provoca conflicte, se înțelege, că nu cu prețul unei slugărnicii nemernice, ci cu bărbăție și energie de a fi respectați.

Nu-i ertat să dubităm în intențiunea binevoitoare a celor ce conduc destinele statului față de cler și de biserică, pentru că primo loco statul are lipsă de cetățeni buni și de omenie, eară pe acestia singură biserică este chemată de a-i produce.

Aceasta va fi și scopul cel mai frumos al întregirii salariilor preoțesti prin legea congruei, deci și ținuta preoților la primirea ei, în acest înțeles trebuie să fie demnă, și să nu o primească de milă sau de un preț de slugărnicii!

Rp.

Adrese de aderențe.

Salut apariția ziarului »Activitatea.« Dorresc, ca activitatea ei să fie rodnică și spre binele și folosul neamului a cărei interese și drepturi promite a le avea în perspectivă pentru a le apăra.

Dorința multora prin aceasta cred că s'a realizat, de a avea o foaie politică în marile comitat al nostru.

De pe Valea Geoagiului.

Ai toată dreptatea când susții, că pasivitatea ne-a dus la desastrul Mi-ar plăcea însă să obții atari rezultate, cari să mă convingă și pe mine, că cu »ai noștri«, cu românescul neam, poți să o duci prin activitate la ceva succes; căci eu deși relativ tânăr și nu cu multe experiențe, dar om desnădăjduit, să mai pot afla și ceva îmbucurător dela ai-noștri. Pisma, discordia, interesele personale sunt atât de pronunțate la ai noștri, încât nu află cerc românesc, unde să nu le vezi grasând scârbos.

Pesimismul meu se nu te descurageze, ești bărbat rezolut, pleacă cu Doamne ajută!

De pe Timiș.

On. Die Redactor!

Cele scrise în articolul prim — apretiate pe deplin — le consider eșite din sufletul și inima mea, pentru-că numai prin activitate și lucru putem spera înaintare pe toate terenele, ear' prin nelucrare regres și letargie.

D-zeu încoroneze cu succes toți pașii făcuți spre salutea neamului și a patriei.

Lupșanul.

Onor. Domn Dr. Aurel Muntean, adv.
în Orăștie.

Deodată cu înființarea »Activității« toți Românii de bine au intrat într'o eră nouă, era deșteptării noastre naționale.

Înainte deci cu D-zeu!

Apostrofările unora sau altora se nu Vă descurageze, ci mai vârtos să vă oțelească!

Bihoreanul.

Unele deslușiri.

On. ziar »Drapelul« din Lugoj, nu începem pe ce basă crede a ne putea identifica pe noi, cu viitorii din 1884.

Binevoiască dnii dela »Drapelul« a ceti programul nostru dat cu toată sinceritatea, în numărul prim al ziarului nostru.

Veți zice că doar noi abandonăm punctul prim al programului național din 1881? Nu, domnilor, cetiți, vă rugăm, declarațiile noastre referitoare la acel punct, și va fi imposibil să nu ne pricepeți.

Pentru-ce nu binevoiti a reproduce ceea-ce recunoaștem noi de crezul nostru? și eventual și modificarea, ce credem noi că ar trebui făcută în punctul prim al programului național? Eu cred, că tocmai d-voastră, Românii din Ungaria ar trebui să apreați mai intensiv o astfel de modificare, cum am dori noi să se facă.

»Drapelul« este în rătăcire dacă crede, că prelații noștri și anume dl Metropolit Mețianu ar fi în stare a face politică contrară intereselor noastre naționale.

Ar fi timpul suprem să nu mai tot ofensăm Archiereii noștri cu astfel de bănueli, ci să manifestăm față de ei stima, ce se manifestă la celelalte confesiuni.

Bună-oară cetit-a cineva astfel de alușuni în ziare germane ori maghiare la adresa oare-cărui Archiereu de-ai lor?

Referitor la interviul meu:

Eu n'am zis, că: »dacă va permite guvernul o conferință națională«, ci am zis:

Sunt mulți, cred eu, pentru activitate și dacă guvernul respectând — precum dator ar fi să respecte — dreptul nostru de întruniri, n'ar opri o conferință, cred că majoritatea ar fi pentru activitate generală.

Sustin, că dacă guvernul ar satisface pretenșiunile noastre naționale, bisericesti și școlare, apoi așa cred că și »Drapelul« ar fi indestulit.

Alte deosebiri principiare ce să mai fie?

Că doar noi numai programul național din 1881 dorim să-l realizăm? acolo sunt depuse pretenșiunile noastre naționale.

Eu am mai a daus, cele bisericesti și școlare, și așa nu știu ce deosebiri principiare ar mai fi? — și tot nu-i destul??

În privința chestiilor bisericesti și școlare, s'a declarat »Activitatea« lămurit și în numărul prim al seu.

»Canalisarea Alföld-ului, doar nu-i principiul E un pas economic, și pe

basă principiului egalității, și noi avem să pretindem îmbunătățiri pe terenul economic.

Ear' acest principiu general al egalității, doar' prea frește că și noi l'am luat de basă, poștiți a vă convinge tot din numărul prim al »Activității«.

Dr. Aurel Munteanu.

Exemple și învățăminte dela alții.

»Apărarea Națională« din București, ocupându-se în primul său articol cu chestia ovreilor, cari au inundat lumea și storc bietele popoare, scrie, sub titlul de mai sus, între altele și cu mătoarele:

Țara, unde stabilirea și înmulțirea ovreimii a dat roade mai simțitoare este Ungaria, țară, ce mai mult de cât ori-care alta, se aseamănă cu țara noastră în multe privințe. De aceea este cea mai nimerită a fi luată ca exemplu.

Ungurii, în vreme ce, orbiți de șovinismul lor, deveniau tot mai mult opresorii naționalităților nemaghiare din Ungaria, ca: Românii, Slavii și Germanii, în același timp, la rindul lor, orbeau lumea cu pretins liberalism. Și deci au deschis porți largi ovreimii, care, frește, se grăbi a invada cu miile, cu zecile de mii, cu sutele de mii. Ungaria deveni o adevărată Palestina pentru ovrei, și Ungurii se bucurau, căci vedeau în zecile de mii de percionați atâția viitori Maghiari. Au acordat ovreilor toate drepturile civile și politice; ba, pentru a le face și mai mult pe plac, Parlamentul unguresc votă legea căsătoriei civile, în virtutea căreia numai căsătoria civilă e valabilă și suficientă, ear' cea religioasă n'are nici un efect și poate lipsi. Cu acest mijloc, ovreimea s'a introdus, prin alianță, chiar în familiile cele mai aristocratice ale Ungariei, pentru-că ovreii aveau bani, iar nobilii Maghiari ajunși scăpați tot prin exploatarea jidovilor.

Ovreii au ajuns să dicteze pretutindeni: în finanțe, în comerț, în industrie, în politică, în presă, în justiție chiar; s'au văzut curți cu jurați, alcătuite exclusiv din ovrei, judecând pe preoții creștini. Crucea a fost smulșă din palatul universității de mână »necunoscută«; și când s'au luat măsură pentru aflarea și pedepsirea vinovaților și pentru restabilirea crucii la locul său, toate ziarele au strigat că aceste măsuri denotă un spirit reacionar, o tiranie religioasă. »N'are ce căuta crucea la universitate«, striga presa, pentru-că toată presa Ungariei este exclusiv în mâinile ovreilor, chiar presa bisericască este condusă tot de ovrei.

Asupra populației rurale ovreimea s'a dedat la un jaf și la o exploatare atât de sălbatică, cum nici imaginația cea mai fecundă n'ar putea plăzumi ceva asemănător. Din când în când, prin cine știe ce indiscrețiune, se ridică puțin vëlul ce acoperă acțiunea îngrozitoare a jidovimii asupra populației rurale, și se descoper fapte înfiorătoare, pe cari le-ai crede un roman.

Nici o înfrânare, nici o măsură nu se poate lua în contra cămătarilor ovrei de prin

sate, cari despoaie pe țărani de pământurile și de tot avutul lor, lăsându-i pe drumuri săraci lipiți. Nu e chip de înfrânare, pentru-că ovreii dictează pretutindeni: în presă, în politică, în justiție.

Resultatul? Ruina și miseria cumplită în care se sbate țărănul ungur. Și simptomul, după care o poți conoaște, este emigrarea, care a început pe o scară foarte întinsă între populația rurală. În fie-care an mii de țărani unguri fug din țara lor luând drumul Americii; mulți vin și prin țara noastră. Guvernul maghiar ia toate măsurile pentru a stăvilă emigrarea țărănilor, dar' nu e chip de a-i opri; fac ce fac și tot scapă de »iubita« lor patrie; sunt sate din cari au emigrat în America până și primarul și ajutorul și toți consilierii.

În sfârșit au început și Ungurii să priceapă dezastrul ce le-a pricinuit ovreimea; ici-colo răsună câte un glas protivnic ovreilor, câte un glas ce prevestește ruina desăvârșită a Ungariei, dacă situațiunea actuală continuă. Dar' acel glas e înăbușit de chiotile și sbiețele jidovimeii, a totstăpânitoare în Regatul Sfântului Ștefan.

Care va fi rezultatul final, e datoria Ungurilor s'o știe.

Noi, Românii, însă avem cel mai mare interes să luăm învățăminte din suferințele poporului maghiar și să ne ferim ca de ciumă de pacostea ovreismului. Căci de unde nu, vom fi siliți curând să ținem și noi o statistică rurală de emigranții români. Să nu se uite și să se știe bine, că Românii sunt deprinși cu desțărarea, când ved că de răul vrășmașilor lăuntrici nu mai e chip de traiu în țara lor.

„Banchet economic (?) în Oraștie“.

În articolul publicat de »un acționar« în numărul 2 al »Activității«, se afirmă pe basă datelor acolo înșirate, că dl Dr. Mihuc director executiv seducând direcțiunea »Ardelenei«, a cauzat institutului »Ardeleana« o daună de 10.000 coroane pe an.

Deoarece aceasta e o acuză concretă, obiectivă, deoarece »Ardeleana« nu-i proprietatea exclusivă a unui clic, nu-i proprietatea dlui Dr. Mihuc și a sateliților sei, deoarece din mai multe părți interesante suntem poștiți să cerem lămurire în public rețeritor la chestia aceasta importantă, deoarece dl Dr. Mihuc și direcțiunea, deși au fost acușați în public cu cele scrise în numărul trecut n'au făcut nici un pas pentru aplanarea nedumeririi acționarilor, deși le era datorită morală să o facă aceasta, prin aceasta: pretindem aci în public, că rețeritor la cele arătate în numărul trecut al acestui ziar, să de dl Dr. Mihuc și direcțiunea »Ardelenei« deslușirile de lipsă, mai cu seamă că drept e că ei au păgubit institutul cu 10.000 cor. pe an? Drept e că dl Dr. Mihuc l'a siliit pe dl Rudolf Kaess să-i dea moara artificială lui I. Vulcu, declarând, că dacă nu o dă, »Ardeleana« nu primește întreprinderea electrică?

Pentru ce n'a luat institutul moara în arândă? și dacă nu a luat-o, apoi pentru ce a spesat totuși institutul peste 10.000 coroane pentru amplificarea și investiri de-ale morii folosite de I. Vulcu? Ba

a mai cumpărat și vre-o 150 stângini de lemne, tot »Ardeleana« pentru moara lui Vulcu!

Aceste lămuriri le pretindem în interesul institutului și al dlui Dr. Mihuc director executiv și a — direcțiunii.

Dar' mai avem o mică întrebare: Pentru copiii săraci din Oraștie la inițiativa d-nelor Mihaiu și Domșa s'a făcut o colecție, și a fost rugată și »Ardeleana«, susținută de noi Românii, să contribuie cu ceva pentru copilașii români, pentru un scop așa de uman.

Și cine să fi crezut? a refusat! n'a dat nici barem 1 ban rău sub pretext că n'au autorisare dela adunarea generală?!

Da pentru cele cu Vulcu și altele de mai sus, avut-a autorisare dela adunarea generală?

Răspundeți, domnilor, aveți d-voastră inimă? Nu sunteți d-voastră desbrăcați de toate simțirile creștinești? cum ați cutezat a refusa, și a compromite prin aceasta un institut român?

Ori doar' nu v'a convenit persoanele inițiatoarelor? Da și din lucruri de acestea faceți clicării??

Și câțiva privați au excelat cu refuzuri slăbănoage; nu știm ce să credem despre astfel de existențe?!

Firește »Tribuna« ear' va zice, că scriem personalități.

Sărmană viață socială românească...!

Revista externă.

Lupta Burilor.

După știrile mai nou, Burii cari au intrat în Kapland în 16 l. c. au ocupat orașul Aberdeen.

Dacă se vor uni cele două coloane ale Burilor, vor putea pași cu putere concentrată spre Kapstadt, capitala Englezilor.

E de mare importanță, că generalul Burilor Dewett trecând riul Vaal, care curge printre Orange și Transvaal, s'a unit cu armata lui Bots și Beyers, și așa Englezii din Pretoria și jur ar fi amenințați din spre Ost de peste 7000 de Buri cu 20 de tunuri.

Să susține că lord Roberts, fostul comandant-suprem al armatei engleze, rentorcându-se din Africa, a raportat sincer reginei Victoria, că starea Englezilor în Africa e foarte critică, și i-a recomandat reginei să recunoască independența Burilor, deoarece ar trebui o armată de 300.000 ca să poată fi susținute punctele principale și lunga legătură cu Kapstadtul.

Regina Angliei greu bolnavă.

Din Osborne se vestește, că regina Victoria se luptă cu moartea, și

FOIȘOARA

Aparența.

(Urmare și fine).

Și oare ce naiba poate fi această frumuseță, de vedem atâția oameni alergând valvirteț după ea, ca copiii după o maimuță dresată?

Pentru oamenii, cari nu gândesc de loc, frumuseța e totul, e fericirea, pe când numai prin puțin raționament ajungem la convingere, că ea nu este de cât o nălucire, ba de multe ori mai puțin decât atât, e ceva negativ, un lucru, care după-ce-i gustăm simburile, ni-se înfățișază în toată haina urtului. Cetitorilor tineri și prin urmare lipsiți de experiență, aceasta li-s'ar părea o sofismă și numai cei bogăți în pățanii vor găsi, că suntem departe de a exagera.

Pentru un om, care se află în luptă cu niște valuri, ce sunt aproape să-l înecă, acela, care sare în apă după el ca să-l scape, tot-deauna i-se înfățișază sub formă de Inger, de ar fi altfel prototipul urticiunei. De asemenea oare-ce fel de impresiune vor fi făcut asupra celui călcat de tâlhari și lăsat rânit în drum acei trecători frumoși la față, dar' reci la inimă, cari nici măcar l-au băgat în seamă, mai ales după-ce Samariteanul cel urgisit de toată lumea s'a oprit și i-a dat ajutor?

Astăzi toată munca ta din trecut și toate gândurile și puterile tale din viitor împreună

cu persoana ta proprie le arunci la picioarele unei femei, a cărei fumusețe, într'adevăr admirată de toată lumea, te-a orbit și te-a captivat cu desăvirșire, ear' după-ce acea femeie devine ata de drept și în scurt timp ți-se înfățișază în adevărata ei lumină, sau umbră, te convingi că e lăcomă mai presus de forțele tale, egoistă, pismoasă și inima ei rece lipsită de ori-ce sentiment uman, ai tu destule și potrivite cuvinte, pentru a descrie disgustul, ce-ți procoacă privirea asupra trăsurilor ei atât de încântătoare și de desfătătoare numai eri-alaltăeri?

Oamenii gânditori de sigur că recunosc, că frumuseța nu este altceva, decât o scoarță ca toate scoarțele, o mușama, cu care natura din delicateță și-a acoperit miasmele molipsitoare, cari ni-ar fi făcut viața insuportabilă.

Atâta tot și nimic mai mult e biata frumuseță în aparență.

În lumea normală frumuseța nu joacă absolut nici un rol, decât numai atunci, când e împerechiată cu binele.

Dar' în cazul acesta moralitatea n'ar mai avea nici un preț, pentru-că ori-cine ar putea fi moral, fără a-și pune cine știe ce frâu; dar' întrebăm, ce ar deveni atunci cei urțiți, despre cari foarte rar s'ar putea zice că sunt urțiți din vina lor? Ar trebui să joace rolul celor condamnați pe nedrept și ar fi un lucru foarte curios, văzând, cum natura e pentru unii mumă și pentru alții ciumă?

Așa e că o astfel de mumă ar fi ceva absurd?

Un exterior frumos este produsul unor legi ale naturii, cari încrează în general uniform, pare că ar fi după o comandă. Dar' aceste legi încă sunt supuse de multe ori unor curente dușmane, și dacă considerăm variațiunea trăsurilor fisionomiei omenești, atunci cu toate acele legi ale naturii putem afirma fără teamă de contradicere, că atât frumuseța cât și urticiunea nu constă în altceva decât în o accidentală grupare de carne în jurul unor oase. Dacă n'ar exista curente dușmane, de cari am vorbit mai sus, atunci toți oamenii ar sēmăna unii ca alții și ar fi toți frumoși; dar' e destul, ca un om să se zămislească între împregiurări armonice, dar' mama să fie expusă câtorva sguduituri puternice nainte de facere, să fie maltratată de bărbat, să petreacă în miserie și muncă consumătoare și să nu aibă în jurul seu decât fețe posomorite și deformate de pasiuni și în urma-urmelor să nască între împregiurări grele, p-ntru-ca noul născut să ia cu sine timbrul urticiunei.

Este el culpabil, pentru-că a venit în lume cu un exterior respingător?

Din norocire însă pentru astfel de indivizi nedreptățiți, calitățile lor interioare în mare parte se desvoaltă în sens bun și asta încă își găsește explicațiunea sa naturală.

Oamenii urțiți sunt de regulă expuși batjocurilor din partea celorlalți și dacă dela început nu s'a încaibat gemenetele invidiei în inima lor, ceea-ce se poate ușor evita prin părinți, cari de vreme trebuie să-i pună pe calea răbdării, atunci prin suferințe continue

inima lor se înmoaie pentru primirea binelui și se întărește în contra atacurilor rele.

Dacă au norocul de a întâlni cât se poate de mulți oameni, cari, descoperindu-le interiorul lor bun, li laudă și le arată simpatie în loc de onoare, atunci partida pentru ei toată viața le e câștigată; se vor impune la urma urmelor prin frumuseța interiorului, făcând pe fie-care să nici nu mai bage în seamă exteriorul lor.

Vedeți dar că frumuseța cât și urticiunea sunt niște factori, cari nu schimbă întru nimic valoarea unui om?

Să nu ne gândim prin urmare nici odată la exteriorul unui om, când intrăm în contact cu el și mai puțin să ținem socoteală de înfățișarea lui, când vrem să-i căutăm valoarea.

Unul din cele mai triste momente în viața noastră este acela, în care ne convingem despre slăbiciunea unui om simpatic până atunci, și dacă dela început am fi observat atitudinea prescrisă de filosofia vieții: de a nu anticipa nici-odată valoarea cuiva, desamăgiriile ar diminua și ar fi cu totul nelnsenmate.

Dar' durere, că oamenii astăzi ca și în trecut, se dau ușor pradă speranței. Chiar în cele mai delicate chestiuni sociale și politice, unde se cere mai multă prudență și unde sunt în joc interese vitale personale și generale, tocmai acolo desvoaltă omul mai puțină atențiune și-și aruncă încrederea în indivizi seducători în exterior, dar grozav de mișei în fond.

nu e nădejde să o poată scăpa pentru viață.

Medicii sunt Reid și Laking, medici de curte, și Sir Thomas Barlow specialist pentru boale de creeri.

Impăratul Germaniei Wilhelm în 21 l. c. dimineața la 8 ore a plecat din Londra la Osborne, la 1 oră d. a. a sosit la Cones, de unde imediat a plecat la castelul Osborne, unde zace mătusa sa regina Victoria în agoniă.

Nu se știe că oare regina cunoscut-a pe nepotul seu.

Impăratul, în aceeași zi seara e vorba să plece îndărăt la Londra.

Balul de curte anunțat pe 21 l. c. la curtea împărătească în Viena nu se ține, din cauza morbului greu al reginei Victoria.

O scurtă călătorie în ajunul de Crăciun.

În vremea de azi nu mai poți călători nici o mică distanță, ca să nu faci trista experiență a șovinismului, de care sunt cuprinse mai toate organele statului nefericitei noastre patrii.

Așa am sosit Dumineca trecută la gara din Orăștie, întovărit de un prieten. Abia intrați în ambii, unde se află și cassa, am dat peste căpitanul orășenesc certându-se în limba statului cu funcționarul, care avea sarcina de a da bilete de călătorie. Și pentru-ce se născu schimbarea de vorbe neplăcute între căpitan și funcționar? Anume Ioan Bodea, locuitor de munte din Ludești, avea să călătorească la Mercuria și, vezi Doamne, s'a încumetat să ceară bilet în limba mamei sale.

Funcționarul i-a denegat liberarea biletului pe motiv, că nu-l pricepe. Această întâmplare neghioabă, apoi având în vedere și frigul siberic precum și opăcirea călătorilor, a scos din răbdare pe căpitanul orășenesc, care auzise toate, și a recercat pe împiegatul gării să deie biletul cerut, împlinindu-și numai datorința, mai făcându-l luător aminte și la urmări.

Drept răsplătă a fost apostrofat și căpitanul cu: »Maga mit akar? Nincs beavatkozási joga«. (D-ta ce voești? N'ai drept de amestec).

Dacă n'ar fi sosit numai decât trenul, căpitanul promisese a băga plânsoare la protocol, a zis însă, că va face la reîntorcere.

Bietul Bodea avu noroc cu organul polițian, că a primit bilet de călătorie pe banii proprii.

În sala de așteptare clasa I. și II. în Vințul-de-jos, unde am descălecat s'o luăm cătră Sebes, o murdărie ne mai pomenită, deși era cătră 8 ore dimineața. Oare legea sanitară și asprele ordinațiuni ale ministrului de interne nu au valoare și pentru organele căilor ferate?

Reîntors în aceeași zi, la gara din Sebeș am cerut însumi 2 bilete cl. II. românește, cu scop, că voiu păți-o ca Bodea. M'a pus în uimire însă, că aplicatul de-acolo, fără observare, a eliberat biletele cerute. Impregiurarea dovedește așadar, că atrnă numai dela aplicarea spre șicanare a funcționarilor respectivi, care după-cum este dispus.

Este timpul suprem, ca guvernul să aplice măsuri aspre față de organele sale, ca publicul, care-și varsă sângele și-și golește pungile pentru susținerea țerii, să nu fie și canat în mod așa de brutal din partea organelor plătite cu bani scumpi.

„Călătorul”.

NOUTĂȚI

— Pentru „Activitatea”. Sub acest titlu publică »Tribuna» o corespondență din țara Hațegului, dacă n'ar fi un apocrif? În care apără pe dl Dr. Mihai contra »personalităților» (?) »Activității».

În »Activitatea» nu s'au scris personalități, ci cu date numerice și concrete s'a arătat că ce abus s'a făcut la »Ardeleana», cum a fost institutul păgubit cu arēnda morii și altele. Noi în programul nostru am promis că toate necorectitățile, fie făptuitorii români ori neromâni le vom ataca fără cruțare.

Noi nu cunoaștem idoli, molochi, nu cunoaștem cult de persoane, dacă faptele acestora nu stau în consonanță cu corectitatea.

Noi n'am nega meritele dlui Dr. Mihai dacă »Tribuna» ar binevoia să înșira, dar' să fie meritele acestui dn cât de colosale, precum ar trebui să fie amăsurat stării sale materiale și intelectuale, dar' nu sunt, și atunci ne este datorința, ca să arătăm astfel de necorectități serioase, cum se amintesc pe baza datelor pozitive în nrul 2 a ziarului nostru.

Dacă viața noastră socială și moralul acelui st. corespondent (?) ar fi sănătos, apoi n'ar vorbi anonimul despre o »contrazicere» neexistentă, ci: ar pretinde și el cu noi că dl Dr. Mihai respective direcțiunea să desmintă cu date, ori cel puțin să binevoiască a afirma în public că oare nu-s drepte cele scrise de »acionarul»?

Ferdinand Lesseps doar' încă o fi fost un bărbat cel puțin așa de excelent (?) ca dl Dr. Mihai..., și căzând și el în păcat, Franța totuși l'a dejudecat...

Cine așteaptă, ca noi să ascundem lucrurile necorecte și suspecte, apoi acela să nu ia »Activitatea» în mână.

— Femeile române din Lipova la inițiativa st. d-ne protopopeasă Elena Hamsea, în seara de Crăciun a distribuit între elevii săraci 30 de rinduri de haine. O astfel de faptă nobilă se laudă de sine!

— La amicul nostru acoasă. Sub titlul acesta scrie »Apărarea Națională» următoarele: »Eri am vizitat pe bătrânul nostru amic, V. A. Urechia. L'am găsit foarte voios, deși de mai multe zile nu putea eși din casă, din cauza boalei ce suferă. — Imi pare bine că ești voios, îi zic eu. — Și cum să nu fi voios? Am primit azi cel mai frumos dar ce puteam visa... — Ce? Visita unui adjutant în numele regelui, ca în anii trecuți? O onoare... — Nu, ceva mai mult: am primit o intuițiune, o privesc cu mintea a viitorului națiunii române, a celui viitor, care mie s'el v'ed avea nu-mi va fi dat. — Nu te înțelege. — O să mă înțelege. Privește. Și-mi arată o cartă postală. — Vezi de cine e semnată cartea și de cine e scrisă? adaugă dl Urechia. Carol... Carol al II-lea al viitorului... N'am dreptate să fiu voios: eu, om al trecutului, am primit la sufletul meu o rază luminoasă și caldă dela acel viitor, până la hotarele căruia eu nu voiu străbate. Dar' cu ochii minții, sub impresiunea autografului Principelui, eu am văzut pe viitorul imperator al Românilor... Și ținea în mână cu drag cartea postală, care într'un colț are fotografia junelui principe și pe albul rămas el a scris cu creionul, cu litere mari, între două linii, următorul text:

Joi, 28/XII 1900.

»Mulțumesc pentru cartea ce mi-ați dat. O voiu ceti cu plăcere Carol.»

— Ministrul președinte al României a fost primit în audiență la Monarchul nostru. Audiența a durat aproape 1 oră. După audiență Monarchul i'a conferit președintelui marea cruce a ordinului Leopoldin.

— Petrecere. Inteligența rom. din Șoimuș și jur, va arangia, cu concursul coriștilor plugarilor din Bejași o producțiune musicală-teatrală, Sâmbătă în 26 Ian. n. a. c., în ospătaria Csősz din M.Șoimuș. Venitul este destinat pentru biserica gr.-or. rom. de acolo. Se vor executa cântecule »Trageți hora», »Fetele casnice», »Jurământul Plăieșilor» și »Sus băieți», coruri bărbătești, și piesele »Piatra din casă» și »Herșcu Boccegiul».

— În ale administrației. La 18 l. c. s'a înfățișat un frunțan din comuna Pricaz în redacție și s'a plâns, că unii membrii de comunitate (representanții comunali) în concursul mai multor zile au beat de pe câțiva locuitori săraci spirtuoase, cu făgăduința, că-i vor alege păzitori de câmp pe anul curent. Pusă ziua de alegere pe Dumineca trecută, tot acei reprezentanți au aflat cu cale a decide abstarea dela alegere și că paza hotărului să fie dată în arēnda. Observând primarul punerea afacerii pe alt teren și încă

nelegiuit, încât exarēndarea nu era decretată prin conclud valid, a suspins ședința. Ar fi timpul, ca organele mai înalte administrative să caute a câștiga respectul cuvenit legii despre paza hotarelor, care de altcum are multe dispoziții bune și rămân ne-puse în praxă. Recomandăm afacerea oficiului pretorial, care este în locul prim chemat a veghia, ca lucruri scârboase să nu se întempe, ear' organelor sale subalterne să le stee în ajutor.

— Hymen. Dl Adam Basarabă, cand. de preot din Romos, s'a fidațat cu d-șoara Cornelia Stanca din Vurpăr.

— Le dorim fericire!

— Un „gavaler” (?) biciuit. Iuliu Florea, scriitor la »Ardeleana» a avut cutezanța a ofensa la o convenire pe d-na Dr. A. Muntean și pentru-aceasta apoi dl Dr. A. Muntean în Cafeneaua Central l'a biciuit cu un biciu de căni peste obraz, precum merită unul care e atât de miserabil să ofenseze o damă.

Florea a ridicat revolverul, dar' dl Dr. Muntean i-a lovit mâna 'n sus, și glonțul a trecut peste capul lui, spărgând un colț de fereastră.

Florea fiind mai nainte la dl Dr. A. Muntean în cancelarie, a și defraudat, prin urmare acest individ decăzut numai cu biciul s'a putut trata.

Dl Muntean a primit multe felicitări din loc și jur, că a scăpat de glonțul banditului.

Se presupune, că Florea ar fi fost pus la cale de alții. Noi însă deocamdată nu o credem.

— Maghiarisarea numelor acum nu mai costă 1 cor. Pentru înlesnirea înmulțirii maghiarisărilor de nume s'au șters timbrele. Jidanii dar' vor profita acum la toată schimbarea de nume câte o coroană Geschäft.

— Comunicațiunea căilor ferate ungare. După arătările provisorice ce s'au făcut până acum, comunicațiunea căilor ferate ung., pe o întindere de 7840 chlm., în anul 1900 a fost următoarea: dela persoane s'au încasat aproape 47 $\frac{1}{2}$ milioane, ear pentru marfă 150 milioane total circa 197 $\frac{1}{2}$ milioane cor. Față de anul trecut comunicațiunea a crescut.

— O naie de răboiu ce umblă pe sub apă. Căpitanul Neme din Franca a inventat mai nainte o astfel de naie, și săptămânile trecute s'au făcut încercări în prezența ministrului de răboiu Andrée. Naia s'a cufundat și acolo a ieșit ear' la suprafață, unde a voit comandantul ei. Are încă defectul, că bateriile electrice numai 16 ore funcționează, dar' curg încercările de perfecționare. Numai Franca are astfel de năi periculoase.

— I-a mâncat norocul. Un proprietar de capre din Athena și-a fost cumpărat și el un los dela societatea grecească de archeologie S'a întâmplat însă, că într'o zi pulpitul mesei în care se afla losul a rămas deschis, și cum bătea vântul, și ușa casei fiind și ea deschisă, el a fost luat și dus în grajdul caprelor, care era în nemijlocită apropiere cu casa. În aceea zi s'a publicat prin gazete și lista câștigurilor, și care nu fu bucuria bietului om, când a aflat că el a câștigat 25.000 de drahme (20.000 de mărci). Dar' când se ia losul, los ca în palmă. Caută în dreapta, caută în stânga, dar' nu-l află. Pe urmă s'a dus în grajd, ca să caute și acolo. Și, minune! Tocmai în momentul acela o capră ruzega la el mestecat cu fēn, și îl înghiți. Inzadar spuse bietul om istoria celor dela loterie, căci n'a fost crezut.

— Păcălīt. Comandantul lagărului femeilor bure prisioniere, a primit zilele trecute dela un anonim știrea, că cu toată paza ce a pus-o, un bărbat bur totuși a intrat la ele. Comandantul numai decât a dat poruncă, ca varda să se întărească, ear' omul să fie căutat și dus la el. Căutându-se de-arindul, în patul unei femei a și fost aflată o persoană, care însă abia a fost de — 6 ore, adecă un nou născut. Casul a produs mult haz între femeile bure.

— Nenorocire la vėnat. În jurul băilor Tatra s'a pornit de câteva zile o mare vėnătoare de porci sėlbateci și căprioare. Des-

de-dimineată se încep pușcăturile și nu mai au sfișit până tãrziu seara. Cum vėnătorii urmãriau cãte o cãprioarã sau vre-un porc, deodatã se opresc locului și vėd naintea lor cadavru directorului bãilor, care se vede cã a fost pușcat de unul dintre soții sei, fãrã de știre.

— O frumoasă etate au ajuns frații Carl și Rudolf Kristen din Troppau, care ca gemeni și-au sėrbat la 15 l. c. a 80-a aniversare a nașterii.

— Bogata familie japoneză Mitsul a donat pentru înființarea unei universitãți un mare teren. Alte trei familii au dat 480.000 de cor. Lucrãrile s'au și început, și în primãvarã se crede cã va fi deja gata.

— O localitate sãnãtoasă e Abauj-Barakony. Dupã-cum se vestește, din 1898 încoace acolo nu s'a întemplat nici un cas de moarte, între locuitori.

— Din țara milionarilor. În r'un oraș din America a avut loc zilele acestea o cãșatorie, ca și care rar s'a mai vėzut. Mirele a fost dl Alfred Gwynne Vanderbilt și mireasa d-șoara Elisa French. Averele ce au primit-o acestia la cununie e de 200.000.000 franci, din care 176.000.000 franci au fost ale mirelui, ear' 24.000.060 ale miresei.

— Numėrul medicilor în Austria, dupã sematismul cel mai nou, e de 10.576. Dintre aceștia 3054 se vin pe Austria-de-jos.

— Dela mănãstirea iesuitorilor din Portore l. Fiume, un necunoscut a furat 14.000 de franci și mai multe documente de mare folos.

— Omor. Pãzitorul de pãdure Andreiu Cosma din Dobrișin, a fost omorit de cãtrã șchimbarea de nume câte o coroană Geschäft.

— Foc în închisoare. În închisoarea din Seghedin, în care se aflã vre-o 900 de areștanți, a izbucnit un foc, care a fost localizat însă de pompieri nainte de a se extinde.

— Pensune pentru pompierii voluntari. Comitetul camerei pentru asigurare din Paris a hotãrīt, ca pompierii voluntari, cari s'ar neferici, se li-se deie dela stat o pensie anualã. Tot așa și celor-ce au etatea de 65 ani și au servit 25 de ani.

— Un bãiat de opt ani al comerciantului Koppel din Lemberg doarme deja de 18 zile. Inima îi bate normal.

— Schimbare de uniformã în Prusia. Din incidentul sėrbãrii iubileului de 200 ani, de când Prusia a fost declaratã de regat, se zice cã uniforma de pãnã acum a oștirii, se va schimba. Cea nouã va sėmãna mult cu cea austriacã.

POSTA REDACȚIEI

Dlul M. I. Simeria. Resoluta scriere »la situațiunea noastră» din lipsa de spaț, apoi sosind și prea tãrziu, în numėrul viitor. La revedere în Redacție.

Eforiei școlai romãne Cãmpul lui Neag. Vė mulțãmim pentru felicitarea cãlduroasã trimisã din virful Carpaților și desimea brazilor. Dorința s'a împlinit întocmai.

Dlul I. P. în comit. Hajdu în combinația fãcutã nu te-ai înșelat. Așteptãm bucuros unele altele. Edictul îl publicãm la alt loc, de cãte-ori dorești? Mai multe în epistolã. Și pãnã atunci salutare.

No. 1955, Uzdin. Membrul de primãrie comunal lipsit odatã de oficiu, pãnã la organizarea ordinarã nu poate fi ales din nou. Dacă și a doua oarã ar fi pedepsit cu pierderea oficiului, își perde pentru totdeauna capabilitatea de-a mai fi ales.

Notariul com. și cercual în comuna sau cercul avut nu mai poate fi reales, și dacã și a doua oarã s'edestitue, numai poate fi ales nicãiri. (§. 102. Art. de lege XXII. din 1886).

Dacă bancrotarea respective falimentul este decretat de cãtrã forul justițiar competent (tribunal) la cererea proprie sau a creditorilor, atunci postul de invėțãtor îl perde în urma întroducerii cercetãrii disciplinare din partea organelor superioare școlare.

Multe și mărunte.

— În 4 Ianuarie n. a izbucnit în sala de bibliotecã a deputaților din Budapesta, un foc, care a mistuit vr'o 1500 de cãrți, între cari multe de mare folos.

— Un falsificãtor de vin, anume Adolf Engel, a fost osãndit la 3 sėptemãni închisoare și 400 cor. pedeapsã în bani.

— Economul George Crăciunescu din Calcea suferia de un morb de piele. Ne știind cu ce se vindece, s'a dus la baba Floarea să-i ceară sfatul. Aceasta i-a dat o fluiditate galbenă, ca să-și uugă trupul. Bietul om crezând că-i va folosi s'a uns, dar' a doua zi a murit, sub simptome de otrăvire.

— Un ciudat cadou de Crăciun a primit milionarul Mr. Mat Buchanan din America. O soră a sa, care nu trăia într'un oraș cu dînsul, fiind pe patul de moarte, și-a exprimat dorința, că murind ea, trupul ei să fie ars, ear' cenușa trimisă fratelui său, ceea-ce s'a și întemplat.

Cine dorește a vinde acții dela institutul „Lipovana“ cu prețul de 120 fl. sau 240 cor. să se adreseze la dl avocat Dr. Valer Morar în M-Radna.

— Un general din Berlin a fost strivit de un tren electric, ce circula pe strade.

— „*Taina celor 12 Vineri mari și rugăciune pentru vremuri grele*“ e titlul unei broșurele, apărută la inst. tipografic „Minerva“ din Orăștie. Editori Iosif Tăbăcariu și Ilie Turdeșan. Un ex 10 cr. plus 3 cr. porto.

Mulțumită publică.

Pentru trebuințele gimnasiunui nostru (masa studenților etc.) au binevoit a dăruți următorii domni: Dr. Teofil Bogdan 20 cor., Vasile Ciuta 1 cor., Filip Leuca, par. 2 cor. Petru Călcianariu, adv. 5 cor., Lazar Vraciu comptabil 2 cor., Ziarul „Activitatea“ din Orăștie 50 cor., Un mecenat anonim tot din Orăștie, în scopul completării gimnasiunui nostru 50 cor.

Doamna vęd. Ana Frăncu din Sibiu în loc de cunună eternă pe mormântul defunctului în Domnul Tovie Mihaloviciu, fost tutor orfanal în Baia-de-Criș, a binevoit a dăruți pentru masa studenților dela gimnasiunui nostru rom. gr.-or. din Brad suma de 10 coroane.

Tot spre acest scop a binevoit a dăruți, în loc de cunună eternă pe mormântul adormitei în Domnul, Roma Victoria Vasii, născută Lucaci, (fosta soție a notarului Ioan Vasii din Petrila) dl Petru Stefone Preda, invet. pensionat, 10 coroane, ear dl Petru Mihut, par. în Hondol în scopul răscumpărării felicitărilor de Anul-nou, a binevoit a ne trimite, tot pentru masa studenților nostri 3 coroane.

Primească toți binevoitorii dăruitori călduroasă mulțumită.

Brad, în 2 Ianuarie 1901.

Georgiu Părău,
dir. gimn.

Pentru prăvălia de confecțiuni a subscrisului se caută

o calfă,

care cunoaște toate trei limbile folosite în Orăștie. Condițiunile de primire se comunică în scris și verbal, acelea sunt favorabile. Reflectantul își poate ocupa numai decât locul.

Orăștie, 22 Ian. 1901.

Simion Corvin jun.,
comerciant.

1—3

PETRUS MISS, compactor.

Nou compactor în Orăștie!

Piața mare Nr. 24. **Petrus Miss,** compactor, Piața mare Nr. 24.

anunță on. public din loc și jur, că după-ce mai mulți ani de-arîndul a lucrat prin străinătate, în cele mai însemnate ateliere, ear' în timpul din urmă în Sibiu, cu **1 Ianuarie n. 1901 s'a stabilit în Orăștie.** Roagă deci onoratul public a-l onora cu comanda sale.

Provăzută cu *cele mai noue mașini* se află în plăcuta poziție a executa *ori-ce lucru* cât se poate *mai bine* și cu *prețuri foarte ieftine.*

Piața-mare nr. 24.

Pictor, zugrăvitor bisericesc.

Subsemnatul reîntorcându-mă din România, unde de 20 de ani încoace sunt chemat în fiecare vară la zugrăvit de biserici, după rîtul ortodox, și unde mi-am însușit toate cunoștințele ce se țin de aceasta branșă, mulțumind pe toți cu lucrul ce l'am prestat, aduc la cunoștința on. public și în deosebi a d-lor preoți, că de nou lucrez în atelierul meu din Orăștie, și-i rog să binevoiască a mă onora cu comanda d-lor precum în trecut așa și de aci înainte. Aici la noi până de present am efectuit deosebite lucruri bisericești pentru mai multe comune din jur și îndepărtate.

Ori-ce comandă, precum: *Icoane împărătești, Prapuri, Epitafuri cu care se ocole. biserica la Paști, Uși de altar sculptate în lemn, Cruci la Prestol, mari și mici și Cruci de pus la tēmpla bisericii etc.*, toate sculptate, poleite și frumos zugrăvite se fac repede și cu prețuri moderate.

Cu stimă

Isidor Oprușan,

pictor român,
Orăștie, str. Căstăului 31.

Să află de vëndare:

Plymouth roks galițe (paseri de casă) importate din prăsilă originală engleză, prețul **unui cocș 15 cor., o găină 10 cor.**

Langshan, cocș adevărat englez 10 cor., găină 8 cor., curce veritabile de India 10 cor., găște de Emden 15 cor., pentru una; toate acestea la

Popovits Gyula,
takarékpénztári főkönyvelő Debreczen.

Tot acolo se pot procura cu începutul lunii Februarie ouă de galițe de soi Plymouth și Langshan cu 60 fileri bucata.

ANUNȚ!

Subsemnatul aduc la cunoștință publică, că sunt aplicat a da în arëndă

Restaurantul și cafeneaua

mea proprie, aflătoare în **Piața mare Nr. 36**, în casa casinei maghiare din loc (odinioară Caffée și Bierhalle Eisenburger) sub condițiuni **foarte favorabile.** Localul este provăzută cu toate cele de lipsă: precum 2 biliarde, mobilier, recușite și tot soiul de beuturi. Reflectanții să binevoiască a se adresa cu graiul sau în scris la

Vasile N. Bidu,
comerciant în
Orăștie (Szászváros Broos).

1—3

„Minerva“ inst. tipogr., societate pe acții

în Orăștie (Szászváros)

Opuri —
Bilete de log. —
Broșuri —
Circulare —
Bil. de visită —
Invitări —
Bilanțuri —
Acții —
Cap. de epist. —
Placate —
Ord. de dans —
Adrese —
Compturi —
Note —
Preț Curent. —
Anunțuri —
Registre —
Imprimate —
Couverte —
Bilete de cun. —
Etc. etc. etc.

Există deja de 13 ani și este provăzută cu tot felul de material necesar, ca ori-care altă tipografie.

Institutul Tipografic

„Minerva“

pe lângă că efectuește ori-ce comandă repede și cu prețuri moderate, se îngrijește totodată ca toate acelea să fie estetic lucrate și fără erori.

Până de present se bucură de spriginul celor mai îndepărtate orașe. Dovadă aceasta despre promptitudinea și acuratețea cu care efectuește ori-ce lucrare.

Ca unica tipografie românească în acest mare comitat, se roagă de binevoitorul sprigin al celorlalte institute rom., precum și al privaților.